

[Ole Vig Jensen]

Når jeg på mit partis vegne gerne har villet komme med disse indledende betragtninger om skolens betydning og rolle i 1990'erne, er det, fordi det er vores opfattelse, at undervisningsministerens – eller måske regeringens, selv om det er det samme – forslag til en ny lov om folkeskolen ikke giver den ramme og det indhold, som gør det muligt for skolen at løse sin opgave tilfredsstillende eller i hvert fald sådan, som vi i Det Radikale Venstre ønsker og forventer det af fremtidens skole.

Forslaget, som det nu er udformet, genindfører, som vi ser det, sorteringsskolen, og det er og bliver vores hovedindvending. Det er en uafviselig følge af niveaudelingen og af eksamens- og prøveforløbet, kombineret med det eksisterende karaktersystem, at vi ender sådan, og jeg må ærligt sige, at jeg ikke rigtig forstår ministeren.

Jeg synes også, det er et brud på det afgørende princip, som vi ellers har stået sammen om i snart mange år, om den udelte skole og dens betydning, grundlagt af gamle kæmper som Jørgen Jørgensen fra mit parti, Poul Hartling fra ministerens parti og folk fra Socialdemokratiet.

Jeg vil gøre det kort ved at citere afslutningen på fhv. studielektor Holger Henriksens kommentar i Information den 5. marts 1992, hvor han slutter med at skrive: »Det gælder med karaktergivning som i andre af livets forhold, man sammenligner ikke dem, man holder af.« Det synes jeg er en meget central tilkendegivelse om det, som er folkeskolens hovedformål.

Men så vil jeg sige, at der selvfølgelig er tid til eftertanke og til nye formuleringer. Ministeren har bebudet, at ud over at vi nu går i gang med udvalgsarbejdet om kort tid, skal vi også i sommerens løb mødes og drøfte mere indgående, hvordan vi forestiller os en endelig reform udformet, og det synes jeg er konstruktivt.

Så nogle enkelte bemærkninger, men på den korte tid ikke meget om formålet. Jeg har før tilkendegivet fra talerstolen, at jeg synes, vi skal fastholde den eksisterende formålsformulering for ikke at geråde i den mægtige diskussion, som allerede er i gang, men tilføje et par af de udmærkede ting, som ministeren har med i sin, om det kulturelle perspektiv og understregningen af betydningen af menneskers samspil med naturen, for det synes jeg ministeren har fået fremhævet helt rigtigt.

Om det faglige vil jeg sige, at jeg ikke har lagt op til, at vi skal bryde alt op fuldstændigt, men vi skal bryde den stærkt time- og fagopdelte skole op, og det bliver svært, sådan som ministeren har formuleret forslaget. Jeg mener, det er både ønskeligt og nødvendigt, hvis vi skal lave en bedre skole.

Det er svært at se i forslaget, hvordan vi får styrket klasselærerfunktionen, sådan som vi i hvert tilfælde fra radikal side har ønsket at lægge op til. Det er selvfølgelig forudsætningen for, at vi vil være med til at afskaffe klassens time, hvad vi er positive over for, at de vigtige opgaver, som i tidens løb har været tænkt behandlet i klassens time, fortsat kan varetages, men i den styrkede klasselærerfunktion med de nye opgaver, som uvægerligt må komme til.

Jeg skal heller ikke sige meget om fremmedsprogene. Her er der megen diskussion også blandt fagfolk, og jeg mener, at vi netop i den sag som politikere må henholde os til, hvad fagfolkene mener, men det ville være rart, hvis de forholdsvis hurtigt fandt ud af, hvad der er rigtigt at gøre. Jeg synes, at det, ministeren har foreslået, er ressourcekrævende, og derfor rejser jeg det spørgsmål, om det så skal være lige bestemt til fremmedsprog.

Så har jeg samme opfattelse, som også andre har givet udtryk for, nemlig at det er katastrofalt, hvis skolebiblioteket ikke får en central plads i skolen. Netop skolebiblioteket med de opgaver, der knytter sig til skønlitteratur, og de muligheder, der skal være for, at alle børn kan møde skønlitteraturen, gør, at vi ikke kan bruge ministerens formulering, men så kan vi udmærket – og nu er det ved at være tid til at slutte, kan jeg se på formanden – fremme et samarbejde med folkebiblioteket og da meget gerne i form af et fællesbibliotek.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Det er måske lidt usædvanligt, at jeg tager ordet for en kort bemærkning, men det gør jeg, når der siges noget decideret forkert, og da det er så sjældent, man griber hr. Ole Vig Jensen i at sige noget decideret forkert, kan jeg ikke stå for fristelsen til at gøre det, når lejligheden nu endelig er der.

Dette forslag genindfører ikke sorteringsskolen. Det er vrøvl, der er ikke belæg for det,